

[Chr. Nielsen.]

at sådanne nærgående undersøgelser på noget tidspunkt havde fundet sted. Det viser sig nu, at det har de. Videre udtaler finansministeren til bladet, at det skete, fordi der var indgivet anmeldelse til toldvæsenet overfor den pågældende rejsende, og det, der er sket, er altid ganske det samme, som også i fremtiden vil ske, når toldvæsenet fatter begrundet mistanke. Jeg har ikke ønske om at rejse nogen stor debat her i dag; men jeg synes, at finansministeren skylder her på rigsdagen at fastslå, at han har haft kendskab til, at der har været foretaget sådanne gynækologiske undersøgelser, og at man stadigvæk i fremtiden ved begrundet mistanke vil kunne komme til at stå overfor lignende tilfælde. Endelig et sidste spørgsmål til den højtærede finansminister. Når det er tilfældet — og det var altså det, der blev efterlyst i folketinget, men ministeren svarede benægtende derpå —, når det nu er tilfældet, at man kan komme ud for sådanne undersøgelser, vil det da ikke være hensigtsmæssigt, at man ved sådanne lejligheder rekvirerer en læge til at bistå ved undersøgelsen?

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg er først i dette øjeblik blevet opmærksom på, at der angives at have været et interview med mig i „Berlingske Tidende“. Det interview, som „Berlingske Tidende“ bringer i dag, er et typisk udtryk for, hvad pressens folk mener at kunne tillade sig. Jeg beklager meget, at jeg ikke til den pågældende journalist, som jeg har talt med adskillige gange, har sagt, at det, at vi taler om her, er ikke et interview, idet mine oplysninger til den pågældende nøjagtig er de samme, som jeg har givet folketingsudvalget. Derfor er der intet hemmeligt for folketingsudvalget i det, jeg har sagt, og det er ganske umuligt, selv for det ærede medlem hr. Chr. Nielsen, at konstruere et modsætningsforhold mellem det, jeg har sagt offentligt, og det, der faktisk foreligger. Der er ikke mig bekendt foretaget nogen gynækologisk undersøgelse, ej heller i det omtalte tilfælde. Det fremgår heller ikke af bladet — såvidt jeg har kunnet læse det i det øjeblik, der har været til min rådighed —, at en sådan påstand skulle være fremført der; det ærede medlem har måske læst det grundigere igennem end jeg har; men såvidt jeg kan se i en hast, fremgår det ikke af dette såkaldte interview. Når jeg har udtalt mig, som jeg har, hænger det naturligvis sammen med de oplysninger, der har været til min rådighed, og det er ikke det ærede med-

lem muligt at fremstille mig som et menneske, der giver rigsdagen falske oplysninger i forhold til, hvad jeg sidder inde med af oplysninger; det er heller ikke tilfældet i denne sag.

Der foreligger et tilfælde, som jeg kender, fra Kastrup lufthavn, det er mig refereret, og den pågældende journalist ringede i går til mig, at han havde fået kendskab til det. Det ville ikke være faldet mig ind at referere et tilfælde med dets detaljer som det, der her er tale om, i folketingsudvalget, hvis jeg havde haft viden om, at folketingsudvalget ville gøre dette til et presseanliggende. Men da den pågældende gjorde mig opmærksom på forholdene, som han kendte dem, fortalte jeg ham, hvordan sammenhængen var; der var tale om en dame, på hvem der forelå en anmeldelse for forsøg på uds mugling; der blev foretaget en undersøgelse, som ikke var gynækologisk, men som var intim og nærgående, det erkender jeg, og de ærede medlemmer af tinget her vil, hvis de ikke ligefrem forlanger en udvalgsforhandling, hvor jeg kunne redegøre for dette tilfælde, hos deres partifæller i det andet høje ting kunne få fuldstændig klarhed over, hvordan dette særlige, enkelte forhold ligger. Jeg finder ikke, at der i det er nogen som helst baggrund for at konstruere et modsætningsforhold overfor mine tidligere udtalelser, det er ganske meningsløst at fremstille det sådan. Jeg har haft helt ret i de betragtninger, jeg hidtil har fremsat; de går ikke ud på, at der ikke har fundet sådanne undersøgelser sted, men de går ud på, at jeg intet kendskab har til og i intet tilfælde har kunnet få oplyst, at sådanne undersøgelser har fundet sted. Derfor sagde jeg til hr. Viggo Starcke i folketinget, at hvis han havde dokumentationer, måtte han komme med dem, og jeg udtrykte mig ovenikøbet så stærkt, at jeg udtalte: hvis det viser sig, at der er tale om overgreb fra enkelte toldembedsmænds side, så skal de hældes ud. Det har jeg sagt så klart og tydeligt, som noget overhovedet kan siges, så det ærede medlem hr. Chr. Nielsen kunne have sparet sig sit forsøg på at lave en billig sensation på dette anliggende.

Chr. Nielsen: Jeg begriber ikke, at den højtærede finansminister ser nogen sensation i, at jeg tager ordet her. Den højtærede finansminister indrømmer, at den form, hvorunder „Berlingske Tidende“ har sat sin artikel op, er noget misvisende. Nuvel, det er vel ikke en bebrejdelse, som den højtærede finansminister kunne tænke sig at falde over mig med. Når jeg læser en sådan artikel